

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ion Popescu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea parțială a sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 mai 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

ALBOT Serghei Mihail, născut la 21 ianuarie 1989, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. N. Bălcescu 11, ap. 29.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.11.2015 - 06.05.2016;

Instanța de apel: 10.06.2016 - 25.10.2016;

Instanța de recurs: 12.12.2016 – 25.01.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 mai 2016, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Albot S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 1 an și 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art.85 alin. (1) Cod penal lui Albot S. i-a fost adăugată în întregime la pedeapsa aplicată prin această sentință și partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 decembrie 2014, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 5 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 325 unități convenționale, ceea ce constituie 6500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani, care se va executa separat.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cernei I. a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Albot S., la 06 septembrie 2015, aproximativ la ora 15:00, profitînd de faptul că partea vătămată Cernei I. i-a încredințat să facă curat în garajul de pe str. Milano 43 din mun. Chișinău și în interior se aflau cheile de la automobilul de model „Volkswagen Golf” a.f. 1991, număr de înmatriculare CPB 109, la prețul de 25000 lei, parcat în fața garajului, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, intenționat a luat cheile și a pătruns în interiorul automobilului, a pornit motorul și cu acesta s-a deplasat pînă la intersecția str. Calea Ieșilor cu str. Șoseaua Balcani, unde, în rezultatul neisprăvirii cu conducerea mijlocului de transport și tamponare în acostament, l-a abandonat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Albot S. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin.(1) Cod penal *răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală a fost atacată cu apeluri de către partea vătămată Cernei I. și inculpatul Albot S.

3.1. Partea vătămată a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă depusă de Cernei I. să fie admisă integral.

În argumentarea apelului partea a invocat că:

- în urma răpirii mijlocului de transport și a accidentului rutier, acesta a fost deteriorat, iar conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 456 din 01.04.2016 prejudiciul material cauzat posesorului automobilului în rezultatul accidentului rutier din 06.09.2015 constituie suma de 18304 lei;

- valoarea prejudiciului moral solicitată, în sumă de 10000 lei, se consideră a fi echitabilă în raport cu suferințele cauzate, partea vătămată specificînd că a avut emoții negative;

- cu toate că, au fost prezentate în instanța de judecată probe certe ce dovedesc prejudiciul material, moral și cheltuielile de judecată, prima instanță neîntemeiat a decis admiterea în principiu a acțiunii civile, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

3.2. Inculpatul a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în privința sa, prin care să i se stabilească o pedeapsă cu suspendarea executării acesteia, conform art. 90 Cod penal.

În argumentarea apelului declarat Albot S. a invocat că:

- prima instanță i-a aplicat o pedeapsă prea aspră, cu toate că dînsul a recunoscut integral vina și a contribuit activ la stabilirea adevărului;

- are un copil minor la întreținere, iar soția nu se isprăvește cu responsabilitățile familiare;

- recunoaște acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și este de acord să restituie prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016 apelul inculpatului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței în latura penală, iar apelul părții vătămate a fost admis, cu casarea sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărîri în această parte, potrivit căreia s-a admis integral acțiunea civilă înaintată de Cernei I. cu privire la recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune acesteia și s-a dispus încasarea din contul lui Albot S. în beneficiul lui Cernei I., în scopul recuperării prejudiciului material cauzat prin deteriorarea automobilului răpit suma de 18 304 lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei în sumă de 1004 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 3000 lei și în scopul recuperării prejudiciului moral suma de 3000 lei, iar în total suma de 25 308 lei.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că analizând argumentele din apelurile declarate, în coraport cu circumstanțele cauzei și normele legale aplicabile în speță, se consideră că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate, încadrînd juridic just acțiunile inculpatului și aplicîndu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, însă în mod eronat a soluționat acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cernei I.

Totodată, instanța de apel a specificat că careva circumstanțe atenuante, în sensul art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Albot S. nu au fost stabilite. Ca circumstanțe agravante, în sensul art. 77 Cod penal, au fost reținute: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară. Din materialele cauzei a rezultat că Albot S. anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 31 decembrie 2014 în baza art. 264/1 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 325 unități convenționale, echivalentul a 6500 lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

La fel, s-a reținut că corect instanța de fond a stabilit că inculpatul Albot S. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal avînd antecedente penale nestinse, de aceea asupra lui se răsfrîng și prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, ceea ce obligă instanța să califice infracțiunea săvârșită drept recidivă și să aplice consecințele legale. Or, antecedentele penale ale inculpatului care au luat naștere potrivit art. 110 Cod penal la momentul rămînerii definitive a sentinței Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 31 decembrie 2014, nu erau stinse la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate în prezenta cauză penală.

Astfel, corect instanța de fond ținând cont de prevederile art. 82 Cod penal și anume de circumstanțele agravante, că are antecedente penale, avînd în vedere că din materialele cauzei se atestă că săvârșirea de către inculpat a acestui gen de infracțiuni este o îndeletnicire a ultimului, nu este angajat în câmpul muncii, obține venituri din activități necunoscute, a considerat că corectarea lui este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

Din considerentele menționate, instanța de apel a conchis că sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse argumentele din cererea de apel declarat de inculpatul Albot S. cu privire la aceea că:

- instanța de judecată i-a aplicat o pedeapsă prea aspră, cu toate că a recunoscut integral vina și a contribuit activ la stabilirea adevărului în cadrul anchetei;
- are un copil minor la întreținere, iar soția nu se isprăvește cu responsabilitățile familiare;
- recunoaște acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și este de acord să restituie prejudiciul cauzat.

Or, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a adoptat o sentință legală și întemeiată; corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu art. 7, 75, 34, 82 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, nefiind aplicabilă suspendarea condiționată a pedepsei, așa cum s-a solicitat în cererea de apel, deoarece potrivit prevederilor art. 90 alin. (4) Cod penal persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Cu privire la apelul declarat de partea vătămată Cernei I. instanța de apel a ajuns la concluzia că acesta este parțial întemeiat și urmează a fi admis în partea ce ține de soluționarea acțiunii civile.

În acest sens, s-a menționat că Cernei I. a înaintat acțiunea civilă, prin care a solicitat încasarea de la Albot S. a prejudiciului material în sumă de 18 304 lei, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, a cheltuielilor de judecată și anume a serviciilor expertului judiciar în sumă de 1004 lei și serviciile juridice în sumă de 3000 lei, suportate în legătură cu soluționarea cauzei date.

Instanța de apel, analizând materialele dosarului, a reținut că, conform devizului estimativ întocmit de Centrul național de expertize judiciare, prejudiciul material cauzat posesorului automobilului de model „Volkswagen Golf” a.f 1991, n/î CPB 109, cu numărul caroseriei WVWZZZ1GZMW523084 constituie 18 304 lei. La baza raportului de expertiză au stat actul de examinare a unității de transport și devizul de reparație „EurotaxRepairEstimate”. La cererea privind încasarea prejudiciului material și moral de către partea vătămată a mai fost anexată copia bonului de plată

nr. 207445 din 04.04.2016 și copia ordinului de încasare a numerarului nr. 9837-1000 din 16 martie 2016.

Astfel, instanța a considerat că eronat s-a lăsat fără soluționare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cernei I., lăsând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă, odată ce mărimea acestuia a fost indubitabil probat.

Din atare considerente, instanța de apel a statuat că este rezonabil de încasat de la Albot S. în beneficiul părții vătămate Cernei I. în scopul recuperării prejudiciului material cauzat prin deteriorarea automobilului răpit, suma de 18,304 lei, cheltuieli pentru efectuarea expertizei în sumă de 1004 lei și prejudiciul moral în suma de 3000 lei, precum și urmînd a se încasa suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, fapt ce a fost confirmat prin bonul de plată seria EN nr. 207445 din 04 aprilie 2016.

În final, instanța de apel a consemnat că consideră neîntemeiată cererea inculpatului Albot S. de a aplica în privința sa Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 și încetarea procesului penal, deoarece inculpatul nu întrunește condițiile necesare. Or, potrivit art. 10 pct. k) al Legii privind amnistia, aceasta se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care au reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau, după caz, a fost condamnată. Însă, la caz, inculpatul Albot S. nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate Cernei I., drept urmare institutul amnistiei față de dînsul nu poate fi aplicat.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare avocatul Popescu I. declară recurs ordinar, prin care solicită casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel, cu stabilirea unei pedepse mai blînde în privința lui Albot S., cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 85 alin. (1) Cod penal.

Recurentul menționează că sentința și decizia instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, sunt neîntemeiate, lui Albot S. fiindu-i aplicată o pedeapsă prea dură, care nu corespunde circumstanțelor cauzei, mai mult instanțele nu au ținut cont că inculpatul beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor din pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Potrivit art. 61 Cod penal pedeapsa penală este un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Conform art. 75 Cod penal persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Însă, recurentul susține că instanța de apel nu a motivat pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Albot S. prin prisma art. 75 Cod penal.

La fel, avocatul insistă că instanța de apel a încălcat prevederile art. 394 Cod procedură penală, întrucât în sentință nu au fost indicate circumstanțele atenuante care au fost stabilite pe parcursul examinării cauzei penale. Prima instanță nu s-a expus asupra circumstanțelor atenuante prezentate de apărare, și anume: căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, ceea ce de fapt constituie și o căință activă a inculpatului, lipsa pericolului social al inculpatului (prejudiciul material se obligă să-1 restituire cu prima ocazie, când va fi la libertate), este unicul întreținător al familiei și din 27.07.2016 prin Hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău Albot N. (soția inculpatului și mama copilului ambilor soți) a fost decăzută din drepturile părintești asupra fiului minor Albot M., născut la 04 februarie 2016.

La fel, titularul cererii de recurs consideră oportun de a evidenția, că necesitatea aplicării în privința lui Albot S. a unei pedepse, cu reducerea cu o treime a limitelor din pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 192¹ alin. (1) Cod penal, reiese din faptul că Albot S. în cadrul examinării cauzei penale în toate instanțele nu a negat comiterea infracțiunii incriminate pentru care a fost condamnat, se căiește sincer de cele comise, are la întreținere un copil minor în vârstă doar de 9 luni, are loc permanent de trai, angajat neoficial în câmpul muncii și este unicul întreținător al familiei și în cazul în care mama copilului Albot N. a fost decăzută din drepturile părintești asupra fiului minor Albot M., născut la 04 februarie 2016, este și unicul părinte care poate contribui la întreținerea, educația și îngrijirea lui.

Din atare considerente, recurentul susține că circumstanțele sus enumerate, atât în parte, cât și în cumul pot fi considerate ca excepționale și permit aplicarea în privința inculpatului Albot S. a unei pedepse, cu reducerea cu o treime a limitelor din pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul în referința depusă privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Popescu I. în numele inculpatului, menționează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârilor atacate, fără careva modificări.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, iar în vederea statuării date se expun următoarele argumente de drept și de fapt.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Popescu I. în numele inculpatului se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării.

În speță, se constată că recurentul invocă temeiurile de casare prevăzute de pct. 6) și 10) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, în esență criticând soluțiile adoptate de instanțele ierarhic inferioare în partea stabilirii pedepsei în privința lui Albot S.

În cererea de recurs, avocatul consemnează că Albot S. în cadrul examinării cauzei penale în toate instanțele nu a negat comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, se căiește sincer de cele săvârșite, are la întreținere un copil minor în vârstă de doar 9 luni, are loc permanent de trai, este angajat neoficial în câmpul muncii și este unicul întreținător al familiei și în cazul în care mama copilului Albot N. a fost decăzută din drepturile părintești asupra fiului minor Albot M., născut la 04 februarie 2016, inculpatul este și unicul părinte care poate contribui la întreținerea, educația și îngrijirea lui.

În același timp, instanța de recurs constată că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv în această parte Colegiul nu se va expune.

În continuare, pornind de la expunerea argumentelor instanței de recurs, care au stat la baza adoptării soluției de inadmisibilitate vizavi de recursul declarat, se enunță că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 192¹ alin. (1) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Albot S.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu

gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, a statului și a întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

În cauza deferită judecării, potrivit sentinței adoptate în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Albot S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 1 an și 5 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Conform art.85 alin. (1) Cod penal, lui Albot S. i-a fost adăugată în întregime la pedeapsa aplicată prin această sentință și partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 31 decembrie 2014, stabilindu-i definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 325 unități convenționale, ce constituie 6500 lei, cu privarea dreptului de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani.

În acest punct de analiză, este relevant de a specifica despre faptul că prima instanță, a reținut că, în speța dată, nu sunt prezente careva circumstanțe atenuante, însă sunt circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Tot aici, se face remarcă că, instanțele sunt în drept să se refere în sentință numai la circumstanțele atenuante și/sau agravante care au fost cercetate și confirmate în ședința judiciară, ci nu asupra celor la care insistă partea apărării, mai mult că ele în mare parte cad sub incidența condițiilor necesare pentru examinarea cauzei în procedura reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală.

De altfel, potrivit procedurii simplificate reglementate de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Totodată, prezintă importanță faptul că, procedura simplificată a judecării cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă de fapt o procedură abreviată ce are la bază o pledoarie de vinovăție și poate fi aplicată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1) cererea inculpatului să intervină pînă la începerea cercetării judecătorești în prima instanță;

2) *cererea inculpatului trebuie să conțină mențiuni privind recunoașterea totală și necondiționată a faptei/faptelor incriminate în legătură cu care a fost diferit justiției și renunțarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe;*

3) probele administrate în faza de urmărire penală să fie suficiente și de natură să permită stabilirea unei pedepse.

Înscrisul autentic al inculpatului prin care se solicită judecarea cauzei în privința sa în procedura reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală, cuprinde atât recunoașterea faptei descrise în rechizitoriu, cât și solicitarea ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce în consecință duce la redozarea limitelor pedepsei stabilite inculpatului, după cum prevede alin. (8) al normei date.

Infrațiunea incriminată inculpatului în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, respectiv este o infrațiune mai puțin gravă.

Redozarea pedepsei în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, presupune stabilirea noilor limite minime și maxime, la care poate fi condamnat inculpatul, iar la caz, acestea se cuprind între 8 luni și 2 ani în cazul pedepsei cu închisoarea.

Respectiv, Colegiul consideră că sunt nefondate alegațiile recurentului privind stabilirea unei pedepse prea aspre în privința inculpatului, dat fiind că dînsul și-a recunoscut vina și se căiește de cele săvîrșite, avînd în vedere că toate aceste circumstanțe deja au fost luate în considerare de prima instanță la individualizarea pedepsei aplicate lui Albot S. Or, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ulterior și ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece asta ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă deja o dublă valență juridică.

Pe de altă parte, recurentul susține că instanțele au eșuat în realizarea operațiunii de individualizare a pedepsei în privința inculpatului, odată ce nu i-au stabilit acestuia o sancțiune orientată spre minimum pedepsei prevăzute de sancțiunea art. 192¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Însă, contrar acestor afirmații, Colegiu penal reiterează că o pedeapsă, redusă pînă la minimumul prevăzut de sancțiunea articolului incriminat inculpatului prin rechizitoriu, se consideră echitabilă atunci cînd s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art.76 Cod penal, ceea ce în cauza deferită judecării nu s-a realizat.

Mai mult, pedeapsa orientată spre limita minimă a sancțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, nu poate fi stabilită în privința lui Albot S. și datorită faptului că acesta a comis infrațiunea nominalizată în stare de recidivă, iar mărimea pedepsei pentru recidivă trebuie să corespundă cerințelor expuse de legislator în alin. (2) al art. 82 Cod penal, unde este stipulat expres că mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Din atare considerente, Colegiul penal opinează că temeiurile pentru recurs invocate de recurent nu sunt incidente cauzei, iar pedeapsa în privința lui Albot S. a fost stabilită în deplin acord cu prevederile art. 61 și 75 Cod penal. La fel, față de

toate aspectele expuse, Colegiul apreciază că criticile formulate de recurent sunt vădit neîntemeiate, iar circumstanțele reale ale săvârșirii faptei infracționale și cele personale ale inculpatului nu sunt de natură să atragă după sine adoptarea unei soluții de modificare a pedepsei penale în privința acestuia, mai mult, neexistând nici motive care, examinate din oficiu, ar determina instanța de recurs să caseze hotărârile atacate în acest sens.

În consecință, Colegiul penal conchide că, la caz, nu se constată vreun temei pentru casarea soluției de condamnare în privința lui Albot S. adoptată de instanțele de fond, iar pedeapsa, astfel cum a fost stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia și a altor persoane.

Avînd în vedere cele consemnate supra și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererea de recurs ordinar declarat de avocatul Popescu I. în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Albot Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Albot Serghei Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 ianuarie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru